

Czesław Strzyżewski, Włodzimierz Błaszczyk

Moraczewo, gm. Łubowo, woj.
poznańskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 13, 168-169

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

i warstwą 20 cm humusu zniszczonego orką w wyższych partiach osady, w których wystąpił przemieszany materiał wczesnośredniowieczny m. in. żelazna sprzączka podkowiasta typu bałtyjskiego i nowożytny, odsłonięto półziemiankę z paleniskiem w narożu południowo-wschodnim /rozmiary 2,4 x 2,8, orientacja wschód-zachód, gł. 65 cm/. Na wschód od niej znajdowała się niewielka piwniczka, a w pobliżu następna.

W wypełnisku półziemianki i piwniczki znaleziono bardzo duże ilości ceramiki i kości zwierzęcych oraz wyrobów z kości i rogu, jak: 3 grzebień /typ VI, odmiana 2 wg. Z. Hilczerówny/, igły, 2 szydełka, pół-wytwór, łyżki. Poza tym znaleziono szydło żelazne, nóż, grot, osetkę kamienną i przęślik. Prawdopodobnie mieszkańcy trudnili się obróbką kości i rogu.

Wstępna analiza materiału wskazuje, że ta część osady jest najstarszą z dotychczas przebadanych i pochodzi z XII wieku.

Badania będą kontynuowane.

MARSZEWO, gm. Gniewino
woj. gdańskie
Stanowisko 3 i 3a

patrz
okresy brązu

MORACZEWO, gm. Łubowo
woj. poznańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Czesław Strzyżewski pod kierunkiem naukowym dr Włodzimierza Błaszczyka. Finansował WKZ w Poznaniu. Trzeci sezon badań, Grodzisko. Okres wczesnośredniowieczny.

Prace wykopaliskowe kontynuowano na majdanie grodziska. Badania skoncentrowano w części zachodniej, głównie na terenie wykopów, w których w 1977 r. odsłonięto fragmentarycznie wypełniska dwóch dużych budowli naziemnych należących do różnych poziomów stratygraficznych i chronologicznych. Założono tam następny wykop, odkrywając północno-zachodni narożnik chat. Eksplorację zakończono w 6 ćwiartkach. Natomiast w dalszych 4 wykopach osiągnięto ostatnią warstwę kulturową, którą częściowo zdjęto.

Badania potwierdziły, iż najstarszy gród w Moraczewie powstał w starszej części fazy C okresu wczesnośredniowiecznego. Jego wał znajduje się w środkowej partii grodziska. Stok jego posiada dobrze zachowane lico kamienne odsłonięte w 3 wykopach, opadające stromo ku wschodowi. Na głębokości około 0,25 m poniżej kamiennego lica wału wystąpiły ślady konstrukcji drewnianych, usytuowanych prostopadle do pasma kamieni. Na zachód od tego lica odsłonięto ślady grubej belki wykreślającej kraniec wału. Do wału przylegała, znana już wcześniej, starsza budowla

naziemna, występująca w warstwie IV oraz w jej podwarstwach. Znalaziono tu 4,3% wydobytych w tym sezonie ułamków naczyń glinianych, głównie kształtu jajowatego, z brzegami przeważnie rozchylonymi na zewnątrz i z krawędziami ukośnie ściętymi. Większość tych ułamków typowa jest dla naczyń górą obtaczanych, datowanych na VIII-X w. Wśród starszych elementów znajdują się fragmenty naczyń typu feldberskiego z dookólnymi żeberkami zdobione nakłuciami, pasmami linii falistej oraz pionowymi i ukośnymi nacięciami.

Przebudowa grodu w początkach X w. musiała dokonać się stosunkowo szybko, gdyż brak jest wyraźnej różnicy między materiałem ceramicznym datowanym na X w. ze starszego poziomu, a uławkami naczyń z warstwy II. Znalezione w tej warstwie fragmenty ceramiki pochodzą również z naczyń górą obtaczanych. Cechuje je głównie wątek ornamentacyjny w postaci dookólnych bruzd w górnej partii naczyń, jak również nakłuc i stempelków ujętych w linie faliste. W nowo założonym wykopie odkryto dalsze palenisko, usytuowane w młodszej budowlu naziemnej. W wypełnisku chaty, znaleziono fragmenty okucia, haczyka i blaszki z żelaza, przęślik gliniany oraz ułamek okładziny grzeblenia rogowego zdobionej ornamentem rytym, jak również dobrze zachowane wędzięto żelazne.

Materiały z wykopalisk znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu.

Przewiduje się kontynuowanie badań.

MROCZKÓW SŁĘPY
woj. piotrkowskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii
w Łodzi

Badania prowadziła mgr Lubomira Tyszler.
Opiekę naukową sprawował doc. dr Jerzy Kmiecicki.
Finansował WKZ w Piotrkowie Tryb.
Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko wczesno-średniowieczne /XII-XIII w. /.

Badanie obiektu podjęto w następstwie znaleziska szczątków grobu szkieletowego.

Cmentarzysko zlokalizowane jest na niewielkim wzniesieniu, w odległości około 2 km od trasy Opoczno-Radom.

Spośród 10 odkrytych pochówków szkieletowych trzy zostały już zniszczone lub uszkodzone przy pracach związanych z wybieraniem żwiru na wzgórze. Groby znajdowały się tuż pod warstwą gleby ornej. Osiem grobów było pochówkami dziecięcymi, dwa - osób dorosłych /kobięce/. Zmarli ułożeni byli na wznak, z rękami ułożonymi wzdłuż ciała i głowami skierowanymi na zachód.

Wyposażenie grobów stanowiły: nożyki żelazne, pierścione cynowy z oczkiem, esowate kabłączki skroniowe z cienkiego brązowego drutu